

Ústavní soud zrušil tzv. přísudkovou vyhlášku

Tisková zpráva

Skupina senátorů podala Ústavnímu soudu návrh na zrušení vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. [484/2000](#) Sb. (dále jen „přísudková vyhláška“).

Po přezkoumání návrhu dospěl Ústavní soud k závěru, že napadená vyhláška je v rozporu s ústavním pořádkem a se zákonem a zrušil ji ke dni vyhlášení svého nálezu ve Sbírce zákonů.

Původním smyslem přísudkové vyhlášky bylo zjednodušení výpočtu odměny za právní zastupování v občanském soudním řízení a odstranění průtahů způsobených účastníky řízení. Přísudková vyhláška tak stanovila náklady právního zastoupení paušální výši odměn právních zástupců, přičemž nerozlišovala složitost věci, časovou náročnost, počet provedených úkonů právní služby ani výsledek řízení před soudem. Tento systém se v praxi neosvědčil.

Přísudková vyhláška naopak motivuje věřitele k soudním sporům o bagatelní částky, přičemž jejich ziskem není samotný předmět sporu, ale paušální (a vzhledem k předmětu řízení nepřiměřená) výše odměny právního zastoupení. To vede ke vzniku trhu s bagatelními pohledávkami, během jejichž uplatňování převyšují přiznané náklady ty, které byly skutečně vynaloženy. Přiznané náklady se v důsledku této vyhlášky pravidelně dostávají do hrubého nepoměru k hodnotě sporu, čímž dochází ke stanovení sankce bez zákona, a tedy i ke kolizi s čl. 4 odst. 1 Listiny (povinnosti lze ukládat jen na základě zákona a v jeho mezích). Tato skutečnost, stejně jako rozpor s § 142 odst. 1 o. s. ř., který stanoví jako kritérium přiznání náhrady nákladů řízení účelnost vynaložení těchto nákladů, vedla Ústavní soud k rozhodnutí vyhovět návrhu a přísudkovou vyhlášku zrušit jako celek.

Nad rámec posuzování ústavnosti vyhlášky Ústavní soud poznamenal, že při přípravě nové právní úpravy by bylo vhodné, aby kritéria pro určení výše náhrady byla obsažena přímo v samotné vyhlášce. Stejně tak by mělo být stanovení výše odměny za právní zastoupení přiměřené vymáhané částce. Závěrem svého nálezu Ústavní soud uvedl příklady z vlastní judikatury, jejímž prostřednictvím v průběhu času precizoval pojmy „účelně vynaložené náklady právního zastoupení“ respektive „zneužití práva na zastoupení advokátem“. Výslovným uvedením stěžejních principů tak Ústavní soud poskytl indicie pro budoucí – ústavně souladnou – právní úpravu.

Odlišné stanovisko k nálezu uplatnil soudce Vladimír Kůrka.

Text nálezu včetně odlišného stanoviska je ke stažení >>> [zde](#).

Zdroj: Ústavní soud

Další články:

- [LEAGLE.ONE: Triangle Family Office #12: Skrytá slabina úspěchu: zakladatelský paradox v řízení bohatství](#)
- [Partner BBH Tomáš Sedláček obdržel prestižní ocenění „Lawyer of the Year“ na IFLR Europe Awards 2026 v Londýně](#)
- [LEAGLE.ONE: Kdo pomůže dětem vybrat správnou cestu, když dnešní profese zítra nemusí existovat?](#)
- [Jindřich Fuka novým advokátem Aegis Law](#)
- [LEAGLE.ONE: Advokacie po nástupu AI: Kdo se přizpůsobí, získá náskok. Kdo ne, může zůstat pozadu](#)
- [Český Deloitte Legal posiluje: Jiřina Procházková jmenována CE partnerkou](#)
- [LEAGLE.ONE: Triangle Family Office #11: Mezigenerační převod majetku: Největší chyba je neudělat nic](#)
- [Legal Innovation Day 2026: AI v právu v praxi - inspirace, konkrétní řešení i prostor Libra](#)
- [Stabilizace M&A trhu v Evropě pokračuje, druhé letošní čtvrtletí slibuje oživení](#)
- [LEAGLE.ONE: Když spor nemusí skončit u soudu: proč byznys volí arbitráž](#)
- [Nová éra práce: České a slovenské firmy hledají funkční spolupráci lidí a AI. Klíčová je firemní kultura a důvěra](#)